

Audacia dicitur cōtraria passio cōtra timores
quō audacia consequit spem ex quib⁹ spes puo
cat que causat audaciā. qui dicūt audaces fm
philosophū ⁊ quare. i. p. tit. vi. ca. ix.
Auditu quomodo diabol⁹ vario modo temp/
tat hominē. quarta par. tit. xii. capitulo tertio
§. secundo. d.

Auditu quomodo peccat spiritualiter ⁊ corpa
liter ⁊ que mala ex ipso pueniūt. prima p. ti. ij.
ca. iij. §. tertio.

Auguriū est species supstitōnis ⁊ quō sit mul/
tis modis patet. ij. p. ti. xij. ca. i. §. viij.

Aureola quid est quō differt ab aurea. Et sicut
aurea principalr est in aīma. sic ⁊ aureola. ⁊ in
quib⁹ erit. ⁊ c. tertia parte titulo. xxx. ca. viij.

Aureole martirij quomodo requirūt penā cau/
sam ⁊ voluntatē ⁊ qui meruerūt istā aureolam
ibidem. §. primo.

Aureola doctorū quib⁹ debet. cui doctrine cōue/
nit ista aureola. qui eā habere possunt. ⁊ qui nō
⁊ propter quē finem datur aureola doctorum.
ibidem. §. ij.

Aureola virginū quomodo importat mentis
punitatē ⁊ carnis integritatē ⁊ que virgines me/
rent istā aureolā. ibidē. §. iij.

Aurea ⁊ ab aureola quō distinguūtur fructus
castitatis in patria ⁊ quō diuidūtur isti fruct⁹
secūndum tricesimū. sexagesimū. ⁊ centesimū.
ibidem. §. iij.

Aureola daf virginib⁹ doctorib⁹ ⁊ martinibus
nō alijs. ⁊ in quo cōsistit istud premiū acciden/
tale patet. i. pte. ti. v. capi. ij. §. xi. c. post mediū
ante d.

Aurifices siue aurifabri quō se in aliquib⁹ ha/
bent vt mercatores. ⁊ in aliqbus vt artifices.
⁊ quō vario modo eorū opera bene vel male ex/
ercent. ⁊ c. ij. par. ti. viij. capi. iij.

B ante a
Baptism⁹ descri

bitur per thema ex psalmo quō ⁊ de ipso
declarat. iij. p. titu. iij. ca. ij.

Baptismo quō psona filiū dei vīsa est in huma/
na carne. ⁊ quō nobis exemplū dederūt xps et
iobānes baptista. quō christ⁹ pcepit baptismi
susceprōnem. ibidē. §. i.

Baptismo quō ostensus est pater omnipotēs
in voce. Et quō homo acquirit p baptismū tri/
plicē filiatiōem. ibidē. §. ij.

Baptismo quomodo apparuit spīritus scūs
omnes aq̄s sanctificans. ⁊ quō spūs sanct⁹ ap/
paruit ī specie colūbe ppter tria sup baptismū

institutū ibidē. §. i. ⁊ ij.

Baptism⁹ est triplex scz fluminis. flaminis et
sanguis. ⁊ quō gratie ⁊ fructus acquirāt in bap/
tismo. iij. p. ti. xiiij. c. xij.

Baptismi materia est duplex scz p̄p̄inqua ⁊ re/
mota. mulier viua nullo mō debet scandi ppter
baptismū pueri. ⁊ sacerdos debet seruare imersū
onē fm morē patrie. ibidē. §. i.

Baptismi forma q̄ est inuocatio triū psonarū
est de substātia sacramēti. ⁊ exp̄ssio actus bap/
tismi ⁊ psona baptisati est de substātia sacramē/
ti. ⁊ quē sunt de necessitate. ibidē. §. ij.

Baptismi forma sex modis p̄t varia ibidem.
§. tertio.

Baptismi minister q̄s est. q̄s potest esse in ne/
cessitate. ⁊ q̄s non. ⁊ vbi plures reperit maior
debet p̄poni. Et officio solus sacerdos habz ba/
ptizare ⁊ qualr peccat malus minister. ibidē. §.
iij. In sacramentis quō est triplex potestas. Et
vtrū peccet p̄tēs vel recipiēs baptismū a malo
ministro. ibidē. §. v.

Baptizare vtrū vnus possit plures simul. vtrū
in necessitate mutus vl manē. ⁊ c. ibidē. §. vi.
vij. ⁊ octauo.

Baptizando quō requirit vsus rōnis quō nō.
Fidelīū p̄nuli q̄tōtī debent baptizari. quō bap/
tizand⁹ d̄z habere fidem. ⁊ qui p̄nt baptizari ⁊ q̄
non ibi. §. ix.

Baptizantis intentio vtrū sit necessaria desūp
est duplex opinio. ibidē. §. x.

Baptismū fiente accēdētes quādo ipsis valz et
quando nō. Et quattuor modis cōtingit fictō
in baptismo. quō intelligit quando aliq̄s dici/
tur fictus. ⁊ postq̄ fictio recessit. ⁊ quando va/
let. ⁊ c. ibidē. §. xi.

Baptism⁹ non debet iterari quadruplici ratōe.
quādo aliquādo est supplend⁹ q̄bus. ⁊ quādo
baptism⁹ nō valet. ⁊ quare. ⁊ q̄ pena rebaptizan/
tis ⁊ in vtero sanctificati quare sunt baptizan/
di. ibidē. §. xij.

Baptismū quādo petūt adulti. quō ⁊ qñ sunt
baptizandi. ⁊ c. Et iudei ⁊ infideles quō ⁊ quā/
do sunt baptizandi. ibidē. §. xij.

Baptismo cathecismo merito req̄runt ea que
sunt de necessitate fidei. ⁊ c. ibidē. §. xiiij. ⁊ xv.

Baptismi quid significat instrumenta sp̄aliter
sicut celsufflatio. insufflatio. sal vincto. ⁊ c. ibidē
§. xxiij.

Baptizatis in articulo necessitatis q̄re danda
est extrema vinctio. iij. par. titu. xiiij. capi. xv. §.
secto. c.

Baptizandi p̄tatem quō ⁊ qñ christ⁹ dedit di/
scipulis. tertia pte. titu. xxiij. ca. iij. §. i. b.

Baptismi dilatio quō et quando inducit irregularitatem et talis in duobus casibus potest primo. iij. pte. ti. xviii. ca. vi. §. ij. et iij.

Baptismo quō anima per fidem efficitur sponsa christi et quō ipse christus confert ei nouē ornamenta virtutum. i. pte. ti. i. ca. i. §. ij. infra medium.

Baptismi opus valet ad salutem et premiū omnibus pueris et adultis vsuratiōis carētibz cū tamē desit in eis voluntas. quod probat. i. p. ti. iij. ca. xiiij. §. iij. e.

Baptismalis purificatio est via qua immediate itur ad celum. i. p. ti. v. ca. iij. §. ij. c.

Baptismi quod non sit danda vel exigenda pecunia. ubi hec habetur in iure. Et si sacerdos non vellet baptizare nisi pro pecunia in nullo casu est ei danda. i. p. ti. i. ca. v. §. xvi. b.

Baptismo non sunt recipiendi filij iudeorum. et aliorum infidelium inuitis parētibz probat triplici ratione. Et qui susceperunt baptismum quō sint separandi a parētibz. i. p. ti. xij. ca. ij. §. iij.

Baptismo quomodo vario modo contrahit cognitionem spiritualis. et quō ipsa impedit matrimonium. i. p. ti. i. ca. xv. et §. i. ij. et iij.

Baptismo quō confirmat homo per sacramentum confirmationis et quis sit eius effectus. i. p. ti. xiiij. ca. i. §. iij.

Baptismo carērium punitorum status post mortem. quō describitur et de limbo eorūdem. i. par. ti. viij. ca. i. §. iij.

Barbitratores quō in arte eorūdem sine officio committunt fraudem. quibus diebus facere possunt sine fractōe sabbati. et que cauere debent. i. par. ti. viij. ca. iiii. §. vij.

Basiliscus quō significat dyabolus in temptatō. i. par. ti. xiiij. ca. iij. §. i. b.

Beatitudo quō diffinitur a Boetio in tercio de consolatiōe. i. par. ti. viij. ca. iiii.

Beatitudo est triplex. prima est falsa et deceptiua secūda est imperfecta et dispositiua. et tertia est perfecta et obiectiua. ibid. §. i.

Beatitudo hominis quod consistit in honoribus ostenditur impossibile. ibid. §. iij.

Beatitudo quod consistit in gloria humana siue in fama ostenditur impossibile. ibid. §. iij.

Beatitudo hominis quod consistit in potestate vel in dominio ostenditur impossibile. ibid. §. v.

Beatitudo hominis quod consistit in voluptate ostenditur impossibile. ibid. §. vi.

Beatitudo quod consistit in sanitate et quiete corporis ostenditur impossibile. ibid. §. viij.

Beatitudo perfecta quod non consistit essentialiter in cognitiōe quacūque vel cuiuscūque rei nisi in perfecta cognitione. ibid. §. viij.

Beatitudo perfecta quod non consistit in operatiōe intellectus practici probat ibidem. §. ix.

Beatitudo quod non consistit in cognitiōe speculatiuarum scientiarum ostendit. ibidem. §. x.

Beatitudo quod non consistit in cognitiōe substantiarum separatarum ostenditur. ibidem. §. xi.

Beatitudo perfecta vtrum consistat in aliquo bono creato. siue bono anime. siue alio. ibidem paragrapho duodecimo.

Beatitudinis perfecte ad status que sunt que homines disponunt. et quō ipsa distinguunt in septem partes. ibidem. ca. iij.

Beatitudines sunt septem. sicut sunt septem dona sancti spiritus. i. p. ti. i. ca. v. §. xvi. b. capitulo quinto paragrapho primo.

Beatitudines septem que ponuntur. Mathei quito puenientissime enumerantur. Et quō aliqui posuerunt triplicem beatitudinem. ibidem. capitulo quarto paragrapho secundo.

Beatitudinum dictarum premia in vita presenti quō possunt pertinere ad futuram beatitudinem. ibidem capitulo quinto. §. tercio.

Beatitudinum dictarum premia quō puenientissime assignantur prout precipiuntur in vita futura. et quō premia se habent ad unumquemque per additiones. i. p. ti. i. ca. v. §. iij. et §. v.

Beatitudines septem quō adaptantur ad septem etates hominum. ibidem. ca. v. §. vi.

Beatitudines septem quō adaptantur ad septem etates mundi. ibi. cap. v. §. vij.

Beatitudines septem que habentur. Mathei. v. per ordinem declarant. ibid. capitulo vi. p. totum.

Beatitudo perfecta que est ultimus finis hominis quō diffinitur et si est aliqd creatū vel increatū ibi. cap. vij. et §. i. ij. et iij.

Beatitudinis perfecte quō requirit etiam comprehensio. ibidem ca. vij. §. iij.

Beatitudo perfecta hominis non requirit corpus eius ad esse sed ad bene esse. i. p. ti. i. ca. v. §. v.

Beatitudo perfecta quare non requirit bona exteriora ibidem ca. vij. §. vi.

Beatitudo ista quō ab homine potest adipisci. et per que opera ibidem. ca. vij. §. vij.

Beatitudo ista perfecta quod non possit haberi in hac vita sed magis in alia. ibid. ca. vij. §. viij.

Beatitudo si perfecta est non potest amitti probatur ex euangelio ibidem. ca. vij. §. ix.

Beatitudo hominis in quo consistit. 3 p. ti. xxi. c. 3.

Beatitudo alicuius dicitur dupliciter. et quare beatitudo formalis. et subiecta essentialiter dicta non consistit in aliquo perfectione corporali. i. p. ti. i. ca. v. §. x.

Beatitudinem quō respicit deus aureola. et fructus. B. i.

B. i.

Et quare beatifica visio. et ois forma accidetat
supernatural preexistit in potentia supnaturali
ibidem §. primo

Beatitudo in quo actu principit consistit. vtruz
in actu intellectus. an in actu voluntatis ibide
capitulo quito. §. primo

Beatitudinem. vtruz ois summe et de necessitate
appetatur. et. Et de appetitu beatitudinis actu elici
to sunt tres opinioes. ibide. ca. vi. §. i. c. p. totum

Beatitudo sanctorum futura. vtruz maior erit p
resurrectione qz modo. et. ibide. ca. vi. §. ii.

Beatitudo siue felicitas quo est duplex. iij. p
te titulo primo. capi. prio. §. ix. b.

Beatitudo humane vite quo est obiectum spei et
quo homo vario agit ppter finem iij. p. t. vii. c. ii.

Beati. siue comprehensores quo cognoscunt diuinam
sapientiam. quo magna audiunt. et vident de
deo et. iij. p. ti. x. ca. vi. §. i. ii. et. ii.

Beginis fauores religiosi in statu reprobo
excommunicati sunt maiori sententia. et de quibus et
quo intelligit. iij. p. titu. xiiij. ca. lxi.

Begine. et becharidi sumeres vitam fratricellorum
sunt excommunicati maiori sententia. ibidem ca. lxi.

Bellare qui debet. vel cuius est bella mouere et
contra quos. et quo bellum indicit populo. et. iij
parte titulo quarto capitulo secundo

Bellum iniustum mouens vel adiuuans est grane pec
catum mortale. Et quo bellum iustum huius vel ducens
si spoliat clerum religiosos. et peregrinos quo te
neretur ad restitutionem ibidem §. i.

Bellantes si faciunt incedia ponendo ignem in do
mo. et quo tenetur ad restitutionem. et quis potest in
dicere bellum. ibidem §. ii.

Bellum si mouet imperator contra ecclesiam subdi
ti non tenentur sibi obedire Et si papa mouet bellum
contra aliquos quo sit ei obediendum. et ibide §. ii.

Bellum accedentes proprio motu. sed non vo
cati obligent sibi illi. in cuius seruicium vadunt
et cetia. Et accedentes proprio motu contradicere
de domino nunquid eis sunt obligati. et ibide §. iij.

Bellum accedens propter gloriam consequendam quod
meruit. et. ibidem §. v.

Bellum accedentes aio spoliandi. quod facient. vel
quo tenentur ad restitutionem. Et clerici an ad bel
lum accedere debent. et que clerici de iure non licet
bellare. et. ibide §. vi. et. vii.

Bello capti. vtruz efficiuntur serui captiui. et
vtruz in bello sit licitum vti insidiis ibide §. ix.

Bello morientes vtruz saluantur et ponuntur ad
huc similes questioni ibi §. x. et. xi.

Bello periculi. quo et quando licet se defendere quoniam
quo debet resistere. quo repellere. quando defensio
dicitur licita. ibi. c. iiij.

Quoniam et quando liceat se defendere contra quoscumque
se inuadentes. quomodo licet se defendere contra
suum superiorem. Et seruus magis tenetur adiuuare
patrem quam dominum suum. ibide. ca. iiij. §. i.

Bellis periculis quomodo liceat se defendere cum
moderamine. et. ibidem ca. iiij. §. ii. et. iij.

Bella periculosa dicuntur etiam repulsive que
sunt ad defensionem corporis mistici quomodo et que
re hoc introductum est. et quando licite fieri possunt
repulsive. et. ibide. ca. iiij. et. §. i.

Bellum aliud periculose dicitur duellum a quibus
fit. et quo. et quibus modis. vbi. et. quando pro
hibetur. et. ibide. ca. iiij. §. ii. et. iij.

Bellum quod iniustum sit et licitum tria requirunt. iij. pte
titu. iij. ca. i. §. ix.

Bellum iniustum qui agunt. rapinam committunt in
omnibus que auferunt

Qui autem iuste bellant. quicquid ab hostibus
accipiunt non committunt rapinam. iij. p. ti. i. capi.
duodecimo §. iij.

Bellatoria manus. quomodo describitur. et quid sig
nificant eius quique digitus. siue modi. iij. p. titu.
secundo. ca. i. §. vi.

Bella siue rixa unde oriatur. unde dicitur rixosus
iij. p. tit. vii. ca. vii.

Bellum internale. et angustosum. in quo persistit
quomodo inchoandum sit et quomodo bellandum sit isto bel
lo. et. ibidem §. i.

Bellum secundum dicitur periculose et rixosum. quomodo
aliqui antiqui habuerunt inter se rixas. et istius
belli artus actus describitur. ibide §. ii.

Bellum tertium dicitur populare. et periculosum
et que. et describitur vario modo bella diuersorum. et
quando iniustum. et si iniustum est que mala ex ipso
proveniunt. et. ibide §. iij.

Bella vide etiam infra sub litera m. scilicet militia
Bellum iniustum esse potest duobus modis scilicet gene
raliter et particulare. iij. par. ti. iij. ca. ii. b.

Bellum iniusticia que est et quomodo actus ipsius
fortitudinis considerantur ibi §. i. et. ii.

Bellum quomodo non recusat christiana religio nec danat
pro loco et tpe oportuno. Et quod bellum iniustum sit re
quiruntur tria. ibide §. iij.

Bella ad assumendum que princeps non debet esse fa
cilis. et non debet assumere nisi coactus et ibide §. iij.

Bello pugnare. quomodo non licet prelati ecclesie
ibide §. quiuo.

Bello. quomodo se regere debent clerici vel in homi
cidio vel imutilatione. ne incurrant irregularitatem
iij. p. titu. xviiij. ca. ti. §. vi.

Bellum triplex est genus contra aie ciuitatem in
nouissimo. i. p. titu. v. ca. ii. p. totum

Bellum spirituale cum suis armis vario modo describitur

quarta parte. ti. i. ca. iij. et. §. i. r. ij.

Bello presentis vite quo impugnamur a carne inficiēte. ab hoste decipiente. a mudo retinēte. et ab hoīe seuiēte. et quo illis oportet resistere. rē. iij. p. ti. ij. ca. ij. §. v. b. p. totū.

Bellare quo debemus p fidem. spem. et charitatem. iij. par. ti. xvi. ca. x. §. x. c. d.

Benedicti beati regula in multis passibus declaratur. Et vtz obligat pfitectes ipam ad mortale. rē. iij. p. ti. xvi. ca. i. §. vij.

Benedicti quo debet monialis ab episcopo. et quo sibi negare pōt. iij. par. titu. xvii. §. i. in fra medium.

Benedicere quo epus debet ecclesiā. quid designant partes huius ecclesie. rē. iij. p. tit. xij. ca. i. §. iij. r. iij.

Beneficia triplicia quo a deo accepimus. scilicet. singularia. generalia et specialia. quo deo debemus esse grati de istis rē. iij. p. ti. v. c. xij. §. ij.

Beneficia specialia sunt triplicia que a deo accepimus scz ex ppetratōes iustificatiōes et cōseruatiōes. et quo de istis debemus esse deo grati. ibidem. b. p. totum.

Benefactoribus varijs quo debemus esse grati de varijs bñficijs. ibidē. §. iij.

Beneficior collatiōe sine receptiōe septē sunt cauenda. ibidē. §. iij.

Beneficia qtuor describunt. de qbus singulartiter debemus esse deo grati. i. p. ti. iij. ca. xij. §. ij. f. ultra medium.

Beneficia sex describunt. de qbus deo grati esse debemus scz ppter bñficia diuinalia oblata sacramentalia collata sublatia inf. malia data naturalia. allata tēporalia. et reseruata supnaturalia. iij. par. ti. iij. ca. ix. §. viij. r. x. xi. xii. xiii.

Beneficia clericorū pbēde et dignitates quo describunt. et quo ecclia habet dignitates. rē. iij. p. titu. xv. ca. i.

Prebenda qd est. et simlr quid canonica. in quo consistit prebēda. et quo vocādi sunt canonici in collatiōe pbēdarii. et qd iura de illis dicūt ibidem. §. p. io.

Beneficiū siue ecclesia aliud est simplex. et aliud curatū. qd p. tinet ad canonicā institutiōes rē. ibidem. §. ii.

Beneficiū in qua etate qd pōt habere vel possidere. qn pōt irritari qua dignitatē habere dē aptus ad beneficia. qd pōt dare. et cū qbus possit dispensari. ibidē. §. iii.

Beneficiari in ecclesijs collegiatis qui nō sunt obligati ad iaz supra dictā etatē. ibidē. §. iiii.

Beneficiū vacans infra qtuor tēpus rebz conferri qn incipit currere illd tēpus rē. ibidē. §. v.

Beneficia plura qd habere pōt in quinqz casibus. ibidem. §. vi.

Beneficiorū collatio qn dispensatio nō pdest ibidem. §. vij.

Beneficia plura vel pbēdas habere absqz dispensatiōe. vtrū sit mortale. ibidē. §. viij.

Beneficia plura siue pbēde qn non phibentur. qn licz habere plures rē. ibidē. §. ix.

Beneficijs curatj vel non curatis qd possit dispensare. ibidē. §. x.

Beneficiū vel psonatū curatū habēs si tal rect p. t. scdm beneficiū curatū vel psonatū. vacat p. mus. et in qbus casibus hoc fallit. ibidē. §. xi.

Beneficia tenētes nō canonici habentes excellentia sine facto cōsensu p. latoz. vtz ex dicta collatiōe habēt ius in ipis beneficijs. ibidē. §. xij.

Beneficiari nō residētes in suis beneficijs si moniti iusta causa cessante nō redeāt pnt beneficijs spoliari. ibidē. §. xij.

Beneficijs qui debet p. sidentē residere. tū in veritate nō p. sident in qbus casibus p. uari suis beneficijs nō pnt. et accipere possunt fructus beneficij rē. ibidē. §. xij.

Beneficiarius clericus quo in tribus publicis edictis citabit ad ecclesiā rē. Et vtrū papa sine causa possit aliquē priuari bñficio. ibidē. §. xv.

Beneficia vacatia vel dignitates in curia romana nō pnt p. ferri. nisi p. papā et capitulū sede vacante non pōt p. ferre illa bñficia q ad collatiōem epi p. tinent. ibi. §. xvi. et xvij.

Beneficiorū fructus qn et quo alienari pnt Et bñficiari qui diuinus nō interfunt. nō pnt percipere qndianas distributiōes rē. ibidē. §. xvij.

Beneficiorū bona vel fructus. qd vel que clerici dant consanguineis vel turpibus personis. vtrū dando peccēt. Et an teneātur ad restitutiōnem rē. ibidē. §. xix.

Beneficiari clerici qnqz de causis trāsire pnt de vna ecclesia ad aliā. Et quis est modus trāsēu di. ibidē. ca. ij. §. i.

Beneficior et pbēdarii permutatio. quo et q liter est fienda in quo loco in iure ista materia tractat rē. ibidē. ca. iij.

Beneficior vel pbēdaz pmutadaz ad varios casus. ponūtuz multe qōes. ibidē. ca. iij. §. p. io p. totum.

Beneficiū vel officij q liter qd renūciare dē et in quoz manus resignabit. iij. par. titu. xix. ca. v. §. i. et ij.

Beneficijs cōferendis quo epus debet esse sollicitus. et qntuz peccat quādo dat indignis rē. iij. p. ti. xx. ca. ij. §. ij.

Beneficiū ecclesiasticū nō pōt licite sine insti

B ij.

titulō canonica possideri. est vna d' regul' iuris
que et declaraf. i. p. ti. ix. ca. vnico s' littera. b.

Beneficiū symoniaci tenens et veniens ad mor-
tem si vult saluari debet renūciare. et in quorū
mānus. et. ii. p. titu. i. ca. v. §. xi. g.

Beneficiorū renūciatiōe cautōe vel promi-
ssione. redemptiōe vel locutiōe. hēs varia. ibidē
paragrapho. xi. xij. xij et sub littera s' scz symonia
vide de ipsis in p'iculari

Beneficiorū in ecclesijs de locatiōe et deductōe et
venditionib' fructuū. vide varia ibidē. §. xij.

Beneficiū ad cōsequēdū. non licet pecuniā
dare immediate. et quare. et ibidem §. xxi. c.

Beneficiū ecclesiasticū qui symonice receperit
tenetur renūciare. ibidem. §. xxi. h.

Beneficiorū collatiōe. vtz prelati peccet
in conferendo beneficiū bono p'ermisso meli-
ori. et. secunda parte titulo primo capitulo vi-
cesimo. §. primo

Beneficia curata siue officia siue et' dignitates
appetere. vtrum sit mortale peccatū. secunda pte
titulo tercio. capi. v. §. iiii. per totū

Beneficia plura habētes. vel dignitates quid
cum ipsis episcopus facere debet. tercia parte ti-
tulo nono capitulo quinto. §. vii.

Beneficia vel bona ecclesiariū que vacant. q'no
episcopi debent esse solliciti circa ipsa et ibidem
paragrapho octauo.

Beneficentia quare nō est virtus specialis. qd
ipsa importat. quomodo ipsa est exercenda et
quarta parte titulo sexto capitulo quarto. para-
grapho tercio

Benignitas. q'no describitur fructus spiritus
iuxta illud. Gala. vi. Fructus autem spiritus
est benignitas. quarta parte titulo quinto capitu-
lo. ix. paragrapho primo. ibi. Est ergo septim'

Beniuolentia. amor. amicitia. caritas et dilectio
quomō inter se differūt quarta parte titulo sex-
capitulo primo. b.

Bestijs siue iumentis quomō seipsum homo
fecit similem per decē signa prima parte titulo
primo. capitulo secundo. paragrapho quinto
ante medium.

Bestijs aliquibus. quomō assimilantur pecca-
ta mortalia. prima pte ti. primo. ca. i. paragra-
pho tercio post medium

ante i.

ante o.

ante o.

ante o.

ante o.

ante o.

ante o.

ante o.

ante o.

ante o.

ante o.

ante o.

ante o.

Bigamie irregularitas. q'no strahit octo mois.
quare bigamus prohibet promoueri q'no pri-
uatur omi p'iuilegio clericali. et quis possit cu
eis dispensare. et. iii. p. titu. xxviii. capi. iiii.

Bigamia describitur vario mō ex illo xpo apost o
li. i. thimo. vii. vnus vxoris q'no intelligit au-
toritas. et. iii. p. titu. xiii. ca. iiii. §. ii.

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

B ante l

Bonū potest dici triplex, scilicet vtile, delectabile et honestū. i. p. ti. vi. ca. ij. §. v. f.

Bona temporalia et si minia sunt respectu aliorum, sunt tñ bona a deo. et hñmōi sunt triptita. scilicet diuitie, honorificetia et pñdētia. i. p. ti. vij. capi. tulo. iij. §. i.

Bona autē naturalia sunt triptita. scilicet familia parentalis, cōsistētia corporalis et potētia animālis. ibidē. §. ij.

Bona spiritualia quō sūt munimēta suffragiorum, fulcimēta meritorum et ornamēta virtutū ibidē. §. iij.

Bona inclinatio quō inest hominī fm naturā et adhuc alijs modis siml'r inest hominī hoc bonum et quō. i. p. ti. xij. ca. ij. §. iij. b. per totū.

Bonum considerādo in cōi et absolute vt bonum describit et cognoscitur tribus modis. Et bonum cōe cōmunicat et diffundit seipsū tribus modis. ibidē. §. iij.

Bonum increatū quale est deus describit et cognoscitur tribus modis. ibidē. §. v.

Bonitatem dei variā quō nobis vario mō tenēs ostendit. ibidē. §. vi.

Bonus est dñs in se et in bonitate sua quā cōi cat creatur, docet nos et iuuat facere. qd lex naturalis ostendit. et qd est bonū perfectū. ibidē. §. septimo.

Bonitas alicuius et pñcipaliter dei oīs creaturaeget. Et ratio naturalis appetit bonū. scilicet diuersa et multiplex diffictio datur de bono. et bonorum nostrorum est triplex diffictio. ibidē. §. viij.

Bonū quō diffignit in bonū vtile, delectabile et honestū. Appetitur autē aliqd bonū triplex. ibidē. §. ix.

Bonū vñā ostendit plūbus rationibus cōmaius siue melius alterorē. ibidē. §. x.

Bona spiritualia que sunt et quā sunt dimittēda vel non dimittēda. ppter scandalū. ij. par. ti. vij. ca. iij. §. v. b.

Bona temporalia vtrū sunt dimittēda ppter scandalū eorū a quibus reperitū. ibidē. §. vi.

Bonorum corporaliū aīe et temporalium quō de ipsis deo et sanctis sint reddenda vota. ij. par. ti. ca. i. §. iij. quasi p totū.

Bonum quō recipitur sub duplici diffictia. iij. par. ti. xvi. ca. x.

Bonorum societas quō ad tria valet. iij. par. ti. iij. ca. vi. §. ij. añ mediū.

Bonorum nostrorum sunt septem genera que hic appetitū. et in patria possidētū. iij. par. ti. vij. capi. vij. §. x.

Bona temporalia quō cadunt sub merito. iij. par. ti. ix. ca. vij. §. iij.

Bona temporalia pēdere non debemus timere ppter septem conditiōes terrenorum. iij. par. ti. xij. ca. ij. §. i. ij. iij. vi. vi. z. vij.

Bonis spūalibus quō homo spoliatur per peccatū. que figuratū. p ornamēta templi. zc. iij. par. ti. xij. c. vi. §. vij. b.

Bona tria dñs dērat hominī originaliter in sua creatiōe. i. p. ti. i. c. iij. infra pñcipiū.

Bonorum nostrorum ponit triplex diffictia. scilicet minima. media et mag. i. p. ti. ij. ca. i. §. iij. post pñcipiū.

Bona puidere contingit dupliciter. vt scilicet cognoscatur in seipsis et in causis suis. iij. par. ti. ij. ca. ii. §. iij. b.

Bonorum mentū est ibi culpas cognoscere vbi culpa nō est. Ista auctoritas exponitur. i. p. ti. iij. c. x. §. iij. circa finē.

Bonitas septem quō dyabolus spoliatur hominē intrando spiritualiter in templū suū. zc. iij. par. ti. xij. c. vi. §. vij. b.

Bonitas quō dicitur fructus spiritus. iuxta illud Gal. vi. fructus autē spiritus est gaudiū bonitas. zc. iij. par. ti. v. ca. xxi. §. i. ibi. Sextus fructus dicitur.

Bonitatis ratio quō nos cogit vt dñs sup omnia diligamus. et quō bonitas vario mō accipitur. iij. par. ti. vi. c. iij. §. v. circa mediū.

Bonitatem variā quō nobis deus vario mō ostendit. i. p. ti. xij. c. ij. §. vi.

B ante v.

Bullarum instru

mentorum. testamētorum. et cartarū falsariū. qui sunt. et qñ grauitē pe. cāt. ij. par. ti. i. c. xvij. §. vij.

Bullarum siue litterarū papaliū falsariū exco municati sunt maiori sententia. et pape reseruatū absolutio. iij. par. ti. xxiij. ca. xij.

B ante a.

Calix in missa q

lis et de qua materia esse debet. et debet esse consecratus. zc. iij. par. ti. xii. ca. vi. §. v. circa mediū.

Cambia sunt triplicia. et de qlibet eorū videndum est. si est licitū. et in quibus casibus in ipsis multipliciter possit cōmitti peccatū. et vbi non. zc. ii. par. ti. i. ca. vij. §. xlvij. xlvij. et xlix.

Cambius quod exerceat in curia romana a cāp/foribus ibidē existentibus probat et ostēditur qd est vsura. Et alicui triplr voluit probare qd licitū sit. et ipsis ostēditur oppositū ibidē. §. v.

B ij.